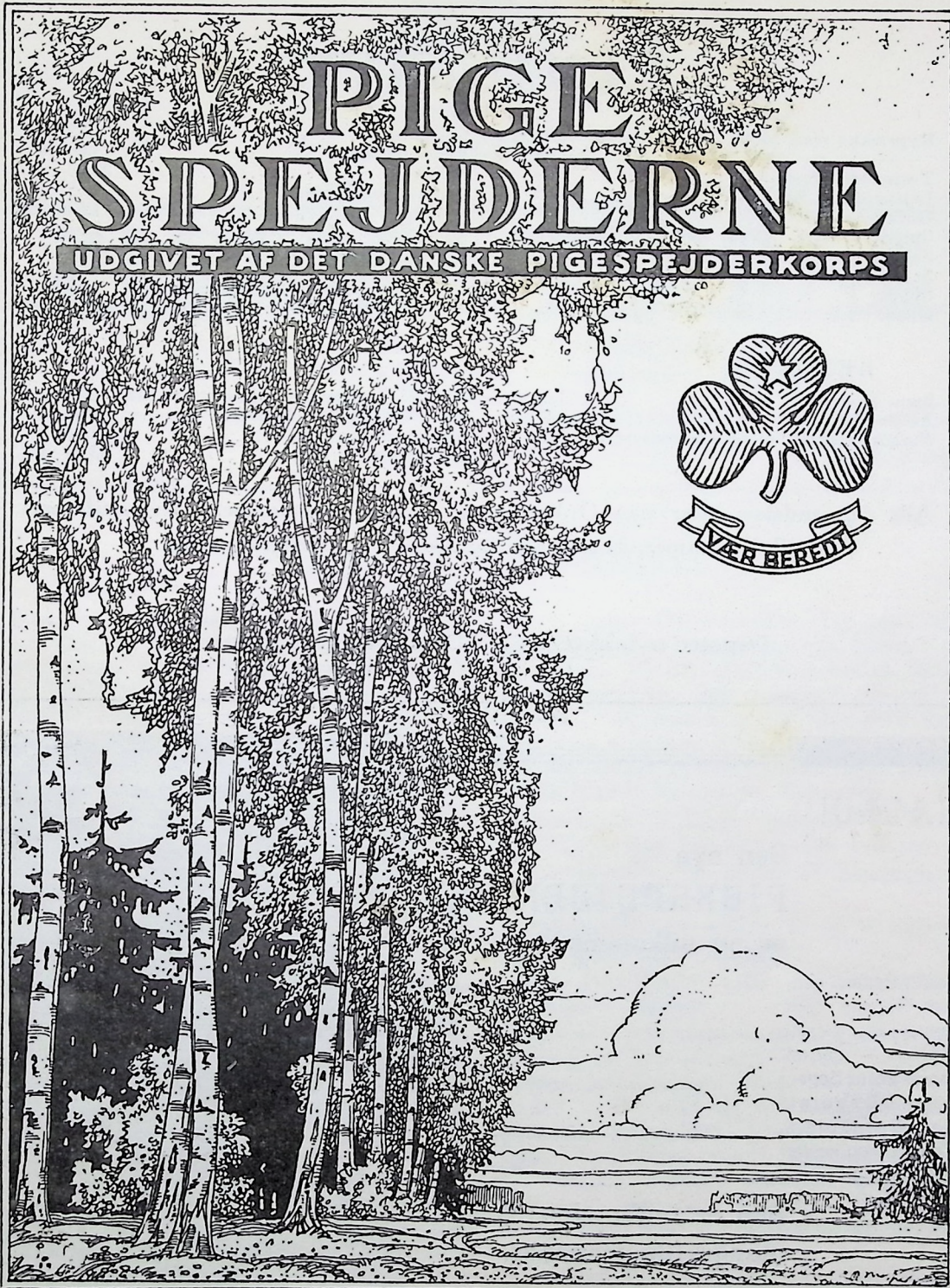

PIGE SPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Lejrudstyr:

Rygsække med Meis	11,00 og 16,00 Kr.	Øksetasker	1,65 Kr.
— — udv. Lomme. 6,75 og 7,85 »		Redningsreb	5,00 »
Tornysterrygsække	9,00 »	Feltsenge	20,00 »
Lejrtæpper 1,50×2,00 m	9,50 »	Kompas med Stopper	1,65 »
Dolke	4,35 »	Teltlygte	1,65 »
Spejderknive	0,90, 1,00, 1,35, 1,75, 2,50 »	Haandlygte	2,50 »
Sejldugsvandfade	1,50 »	Smaa Lommelygter	1,00 »
Sejldugsspande	3,25 »	1 Sæt Tallerkener med Krus	
Spader	3,00 »	(røde, blaa, grønne el. gule) ..	1,50 »
Økser	3,50 »	— hvide — — — —	1,35 »

BEMÆRK!

Brune Strømper	1,65 Kr.	Mørkebl. Tæppegarn t. Lejrbaalstr. pr. Fed .	0,14 Kr.
Ankelsokker	1,50 »	Brunt Uldgarn til Ankelsokker —	0,12 »
Mørkebl. Golfgarn til Lejrbaalstrøje pr. Fed	0,12 »	Blaa Tværsække	1,90 »
		Blaa Frakker Str. 42	53,00 »

Alle Forsendelser sker paa Opkrævning. Husk Tropsførerens Rekvisitioner til Uniformer, Hatte, Distinktioner og Duelighedstegn.

Depotet er lukket fra 20. December til 6. Januar.

HALLO! —

Den nye
PIGESPEJDERBOG
er nu udkommet.

Bestil Bogen gennem Troppen, som samler alle Bestillingerne — derved spares Porto. Bogen faas fra Depotet, Spejderskolen, Korinth og koster 350 Kr. — — — —

Den er indbunden og har mange Illustrationer. — —

Spejder! Spred Kendskab til Korpset — sælg Julebladet.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
Redigeret af Fru HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøgade 198, Odense.

Nr. 10.

November 1932.

15. Aarg.

Julebladet kommer!

Der er saa mange, der har bedt om at faa det, at vi — trods »Krisetider« — vil forsøge. Bladet bliver af samme Format og Tykkelse som sidste Aar og med ny Forside i smukke Farver — trods det kan Bladet sælges for kun 50 Øre Stykket. Den billige Pris skyldes ogsaa, at vi lader Decemberbladet indgaa i Julebladet, idet vi gaar ud fra, I hellere vil have et tykt Juleblad med mange Billeder end to mindre Blade.

Men hvad kommer saa det Blad til at indeholde? Ja, noget skal være Overraskelser — ellers var det jo ikke spændende at faa — men for at I ikke skal afgive jeres Bestillinger helt »ud i det blaa«, nævner vi af Indholdet:

»Smut«, Fortælling af *Viva Lütken*. »Dukken«, Fortælling af *en Mor*. »Det passer sig ikke«, Fortælling af »*Kvik*«. Forfatteren *Johannes V. Jensen* har laant os en af sine Smaaaftejlinger — hvilken røber jeg ikke. Kunstmaler *Erik Struchmann* skriver om: Naturglæder og Naturbeskyttelse.

Løyer lærer jer nye, morsomme Lege, Sonny, Grethe, Lis og Løyer giver nyttige og gode Anvisninger paa at lave Julegaver, Tante Grethe fortæller, hvordan I skal pynte Hjemmet til Julen, »*Fromse*« om — naa, nu maa jeg holde op — jeg lovede

jer jo ogsaa Overraskelser. Jeg maa dog fortælle, at der kommer mange Billeder og Tegninger. Vi har gjort vort bedste, for at baade store og smaa kan have Glæde af Bladet — og som I ser, er det ikke kun Spejdere, som kan finde det interessant — saa jeg haaber bestemt, I kan sælge mange Blade blandt Venner og Bekendte.

Jeg sagde, at Bladet kostede 50 Øre — men Troppene faar det endnu billigere.

Paa Bestilling af under 25 Eksemplarer gives 10 % Rabat.

Paa Bestillinger mellem 25 og 50 Eksemplarer gives 20 % Rabat.

Paa Bestillinger over 50 Eksemplarer gives 25 % Rabat.

Der er altsaa Chancer for at tjene en god Skilling til Tropskassen.

Men hvor mange Blade skal jeg have trykt? Se det maa jeg vide — og helst omgaaende. Jo hurtigere, I sender jeres Bestillinger, jo tidligere faar I Bladet. Senest d. 22. Novbr. bestilles det hos mig — og alle, som før den Tid, kan sige, hvor mange Eksemplarer, I ønsker at aftage, gør os en stor Tjeneste.

Julebladet maa findes paa hver eneste Spejders Julebord — og ogsaa mange »Ikke-Spejders«.

Spejder! Forær dine Kammerater Julegaver fra Depotet.

Stadig fremad og opad —

siger Meise —

om Det danske Pigespejderkorps,

og nedenunder ser I nogle af Resultaterne af hendes Slid i det Aar, hun har virket som Korpsets Rejsesekretær.

Der er oprettet nye Troppes i:

Sindal,
Brønderslev,
Løkken,
Nykøbing M.,
Thisted,
Herning,
Æbeltoft,
Aabybro,

og man er ved at komme i Gang i:

Skive,
Sakskøbing,
Maribo,
Nysted,
Nakskov,

og desuden er der rundt omkring kommet NYE FØRERE.

Alt i alt er Korpset vokset med mere end 300 Spejdere. — **Men:**

»Har **du** gjort, hvad du kan, for at dine Kamerater kan blive Spejdere?«

Nu er det snart Jul, og med Julen kommer — blandt meget andet godt — Muligheden for at faa sine Ønsker opfyldte. Dine Kammerater har maaske længe ønsket at blive Spejdere, men ikke maattet, og derfor er deres Interesse maaske kølnet — saa maa du vække den til Live igen — nu!

Du er jo glad for at være Spejder — ikke — saa hjælp da dine Kammerater til samme Glæde, gør deres Lyst til at blive Spejdere saa stor, saa de skriver det først paa deres Ønskeseddel!

Men hvordan skal du vække deres Interesse til Live igen? Det skal jeg fortælle dig, bed din Tropsfører om at skrive efter nogle Spejder- og Forældrepejcer, og bed hende saa arrangere en Agitations- eller »Kammerataften«, hvor I hver faar Lov til at tage en eller to »Ikke-Spejder-Kammerater« med, og hvor der vises Lysbilleder og fortælles om Spejderlivet, synges, leges og konkurreres, og hvorfra hver »Ikke-Spejder« gaar hjem med en brændende Lyst til at blive Spejder og en Pjece til sig selv og sine Forældre.

Men du kan gøre endnu mere for dine Kammerater. — Det er jo Krisetider, og mange Forældre, der gerne saa deres Børn i Spejdernes glade Flok, har ikke Raad til den store Udgift, som Anskaffelsen af Uniform er — men ogsaa her kan du gøre noget! Rundt om findes der en Masse Uniformer, som ikke bruges mere, enten fordi deres Ejermænd er vokset fra dem, eller fordi de er traadt ud af Korpset — prøv om du ikke kan faa fat i dem og faa dem gjort i Stand, saa jeres Trop altid har et Par Uniformer at laane de Børn, der gerne vil og maa være Spejdere, men hvis Forældre ikke har Raad til at anskaffe hele Uniformen med det samme.

Lad det nu blive til Alvor, gør hvad du kan, for at dine Kammerater faar den bedste Julegave, de kan faa, og for at Korpset kan gaa ind i 1933 med mange, mange Spejdere! God Jagt!

H. D.

NB. Hvis Lysbilleder ikke kan faas andre Steder, kan der laanes ca. 50 hos *Hellerup Division, Det danske Pigespejderkorps, C. F. Richsvej 101 B, Kbhvn. F.*, hvis I selv vil betale Porto og sende dem tilbage straks efter Brug!

Husflidsfondet.

Husker I, at det er d. 26. November, at jeres Husflid skal være indsendt til Husflidsfondet? I er forhaabentlig begyndt paa at lave de nydelige, ordentlige og anvendelige Ting, jeg glæder mig til at modtage — aldrig er jeg saa spændt og urolig som den Dag, jeg modtager Husflid paa — den Dag afgøres det, om jeg skal smile og se glad ud de næste 3 Uger eller have et bekymret, langt og generet Ansigt paa lige til Juleaften. Det er nemlig ikke morsomt at være hende, der paa Korpsets og jeres Vegne skal staa og sælge Ting, som Folk beskuer med kritiske Miner og saa maaske, hvis Arbejderne ikke er udført tilfredstillende, vender os Ryggen. Gør dit bedste til, at Reklamen bliver god. Pæne Varer og et glad Ansigt hos Sælgeren er de bedste Salgsbetingelser, begge Dele afhænger

Spejder! Brug Depotets gode Skind til dine Julegaver.

af jer, og I skal have *Tak*, hvis I skaffer mig det.

Enkelte Dukkestole, smaa Portemonnæer, Lommekamme med Etuier og mindre Stykker Legetøj er Ting, vi har god Brug for.

Lis Bang.

Tiden.

For de smaa Spejdere, der lige kommer ind, kan der ikke blive Tale om at have Tid eller ikke Tid til at deltage i Spejderlivet. Det hele er saa nyt og spændende, saa de kan naa at komme med til alt; ja, nye Spejdere syntes ofte, at der er alt for længe imellem Møderne. Andre i Troppen syntes ikke, de kan deltage i Troppens almindelige Møder og Ture. Nogle af disse er i Overgangsalderen. De ved ikke rigtig, om de bryder sig om at være Spejdere mere, og de har fundet den dejlige Undskyldning: *de har ikke Tid*. Heldigvis er det dog ikke dem alle, der gaar ud, og paa deres Medlemskort som Grund skriver: »Mangel paa Tid.« Men de, som bliver, kommer senere enten i Realklassen eller Gymnasiet. Begge Steder faar de meget at gøre med deres Skolearbejde, og de begynder at spekulere paa, om de nu har Tid til at fortsætte med at være Spejdere. Hvis de samtidig skal spille, danse, svømme og ride o. s. v. er det selvfølgelig ogsaa umuligt. Men de, der virkelig vil være Spejdere og tage Del i en Trops Arbejde, maa ogsaa give Afkald paa nogle af de mange andre Interesser, de maaske har. Til at være Fører kan det maaske være vanskeligt for mange at faa Tid i de sidste Skoleaar; men menig Spejder maa enhver kunne naa at være. Det er utroligt, hvad man kan faa Tid til, hvis man vil. Man maa ogsaa kunne indrette sig og inddele den Tid man har. Det er jo da ikke nødvendigt at regne de ugentlige matematiske Opgaver netop den Dag, man skal til Tropsmøde, o. s. v.

Senere hen, naar man er færdig med at gaa i Skole, kan det maaske komme til at knibe med Tiden; men det er dog meget faa Steder, hvor man ikke har saa megen Fritid, at man kan være i Stand til at ofre

noget af den, maaske det meste, paa at være Spejder, — Den, der vil være Spejder, vil have Tid og tager Tiden.

N. N.

Store Spejdere.

Der spørges altid: »Hvor skal vi gøre af de store Spejdere? Hvorfor taber de let Interessen?

Jo — de store Spejdere er for store til at anbringes i en Patrulje, der har samme Formaal som de smaas — for dem er det ikke mere morsomt at kappes om hvem, der først lærer Morse el. lign. — og de kan ikke alle blive Patruljeførere. Var det da ikke en Ide at anbringe de store samlet i en Patrulje, hvor de ved ugentlige eller maanedlige Møder diskuterede aktuelle Problemer af politisk, økonomisk, literær og lign. Art. I det hele taget skulde alle de Spørgsmaal, der interesserer dem, og som de gerne vil lære noget mere om, behandles.

I Ryvang Trop gjorde vi engang et Forsøg og behandlede ved et Møde Forsvarsspørgsmaalet og diskuterede ved et andet Dødsstraf; men vi gjorde den Fejl at tage »de smaa« med, og da de ingen Interesse havde af Forsøgets Fortsættelse, holdt vi op igen.

Patruljen kunde f. Eks. organiseres som en Studiekreds, hvor Hvervet som »Indleder« gik paa Omgang.

Her maatte da være noget at tage fat paa og noget, som kunde beskæftige alle »de store«, idet man tog Hensyn til hver enkelts specielle Interesser.

Det er nemlig saadan med de store Spejdere, at enten vil de være aktive med Liv og Sjæl, eller ogsaa vil de slet ikke lave noget — Skidt eller Kanel.

A. Z.

Disse to Artikler: »Tiden« og »Store Spejdere« kom med ganske korte Mellemrum til Bladet — jeg synes, de bærer hen mod en Diskussion af det meget aktuelle Emne i Korpset, nemlig: »Seniorspejderne« — eller finder vi et bedre Navn for store Spejdere over 17 Aar?

N. N. siger: »Den, der vil være Spejder, vil have Tid og tager Tiden« — A. L. siger: »De store Spejdere vil enten være

Spejder! Giv Julebladet til din Kammerat som endnu ikke er Spejder.

aktive med Liv og Sjæl, eller ogsaa vil de slet ikke lave noget» — d. v. s., at de melder sig ud.

Begge disse Udtalelser tror jeg, vi er mange, der finder ganske rigtige, og vi kan altsaa begynde at tale om, hvordan I synes, de store Spejderses Spejderliv skal tilrettelægges, og hvad I mener, de kan samles om. Jeg venter mig en Bunke Indlæg om dette, for jeg ved, I er mange, der allerede har taget disse Problemer op til Drøftelse. —

Hvem er der Tale om? Ikke Patruljeførere og Blaamejseførere. — Men de, der ikke kan være Førere, som alligevel er meget ivrige Spejdere og ganske uundværlige i en Trop.

Det er Skik og Brug at samle de store Spejdere i Patruljer for sig, men vi trænger til en særlig Arbejdsplan for disse Patruljer — ofte gaar de for Lud og koldt Vand, en efter en falder fra — de gaar ud.

Men jeg synes, at vi Gang paa Gang faar Beviser for, at naar der virkelig kaldes paa de store Spejdere, er Trofastheden mod Korpset der: saadanne Ting som Husflidsfondet, Korpslejr, Kursus og Spejder-skolen kan altid samle mange, som ellers er mindre aktive. En Trop faar ofte en ganske uventet og uvurderlig Hjælp af sine store — til daglig noget »lunkne« — Spejdere, f. Eks. til Julegoodturns, Bazarer, Lejr, Hjælpetjeneste — kort sagt, naar en Opgave virkelig findes, og Føreren beder om deres Hjælp og sætter dem i Gang med Opgaverne.

Mon ikke dette skulde tyde paa, at var der et virkeligt Arbejde tilrettelagt for de store, vilde mange, mange flere blive i Korpset og faa endnu større Udbytte af deres Spejdertid?

I andre Lande er der specielt Seniorarbejde, lad os se lidt paa det. I England er det ældst, og de har altsaa høstet flest Erfaringer. Der bliver alle Spejdere over 17 Aar, som ikke er Patruljeførere, Blaamejseførere eller har andre specielle Opgaver i Troppen, flyttet over i Seniortroppe, »Ranger« troppe. Disse Troppe er saa lige som andre delt i Patruljer, og hver Patrulje arbejder mere selvstændigt end Spejderpatruljerne. »Ranger«s Motto, Lov og Løfte er som Spejdernes, (og som vort), men til Løftet tilføjes: »My special responsibility

as a Ranger is to render service by taking this promise out into a wider world.«

»Ranger«livet er i høj Grad præget af dette, idet Patruljerne mest samles om at yde Hjælp til andre — baade enkeltvis og samlet. »Service« præger en Rangers Liv, og det er utroligt, hvor dygtigt disse store Piger tager fat paa deres Hjælpetjeneste. »Rangers« er ivrige til at ligge i Lejr og tage paa Ture, Week-end-Lejre og Trave-ture. Derfor er de dygtige til al Slags Lejr-sport, men videre indendørs Spejdertræning drives ikke. — En Spejder, som melder sig ind i Korpset over Spejderalderen, bliver straks Ranger. —

I Sverige er de fornylig begyndt det specielle Arbejde for de store Spejdere. Programmet er tildels lagt efter det engelske, men de lægger meget stor Vægt paa Træning — der stilles meget store For-dringer baade til den teoretiske og praktiske Viden hos den vordende Seniorspejder.

I Frankrig er Seniorarbejdet ogsaa udbredt. Deres Motto er: »Etre, aimer, servir«. Jeg kender desværre for lidt til deres Arbejde, men maaske andre kan fortælle derom? Alene deres Motto, synes jeg, siger meget om dem.

Nu vil jeg ikke skrive mere om store Spejdere denne Gang, eller hvordan jeg kunde tænke mig deres Arbejde tilrettelagt indenfor Det danske Pigespejderkorps — nu er det jeres Planer, vi spændt venter at høre. Indlæg herom maa være mig i Hænde inden 1. Januar 1933.

Red.

NB. Læs i »Council Fire«. Oktbr. Nr., Diskussionen om Rangers. Og læg især Mærke til den norske Spejderchef, Frk. Parms Indlæg i Diskussionen.

Tjen Penge til Tropskassen — sælg Julebladet.

Paa Bestillinger indtil

25 Eksemplarer gives
10 % Rabat.
50 Eksemplarer gives
20 % Rabat.

Men

paa Bestillinger over

50 Eksemplarer gives
25 % Rabat.

Bestil Bladet snarest hos Redaktøren, Læssøegade 198, Odense.

Spejder! Brug den nye Haandbog som Julegave og ønsk dig den selv.

Bakker.

En af de Ting, man let kan lave selv og med lidt Øvelse faa meget pæn — og saa endda være ret sikker paa at faa god Afsætning paa, er Krydsfinér Bakker med flettet Straakant.

Hos en Snedker købes Krydsfinér i Tykkelsen 5–6 mm. Kan man selv (med Løvsav) save Bakken ud og bore Huller deri, er det godt, ellers gør Snedkeren som Regel det hele færdigt for en Krones Penge; Prisen afhænger noget af Træets Kvalitet, af hvilken man staar sig ved at købe den bedste. Man kan enten have en firkantet eller en oval Bakke, Hjørnerne paa førstnævnte skal helst afrundes lidt.

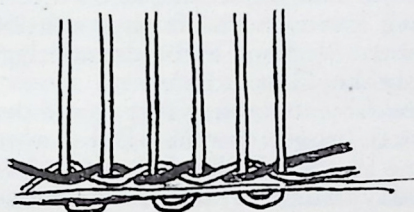

Fig. 1.

Man kan købe Straa følgende Steder:
Straalageret, Borgergade 25, Kbhvn. K.
Isenkræmmer Ulrich, Smedegade, Slagelse.
Odense Værktøjsmagasin, Nørreg., Odense.

I en Afstand af $\frac{1}{2}$ cm fra Kanten og med $1\frac{3}{4}$ cm Mellemrum bores Hullerne, hvis Størrelse skal svare til $2\frac{1}{2}$ mm Straa. Stiverne afklippes i en Længde af ca. 35 cm. Inden Hullerne bores, maa man være klar over, om man vil flette med et eller to Straa ad Gangen, det sidste er det pæneste og fylder bedst, saa man kun behøver fire Omgange i Højden. Skal Bakkekanten flettes med eet Straa, skal Antallet af Huller være ulige.

Før man overhovedet arbejder med Straaet, skal det ligge i Vand en halv Times Tid, og især maa Stiverne til Kanten være godt blødgjorte.

Træet maa aldrig komme i Vand, da det let faar Slagside, saa hvis man ikke bliver færdig med at flette straks, maa man kun komme saa meget Vand i sit Kar, at det vil naa op til Fletningen, naar man har lagt Bakken omvendt ned.

Skulde det hælde, man brækker en Stiver, kan man let erstatte den ved at klippe den af nogle »Etager« nede, og derned stikke en ny, god Stiver.

Naar Fletningen er høj nok (ca. $2\frac{1}{2}$ cm), klipper man de to lange Straa af over det Sted, hvor man startede paa første Omgang, saa Fletningen overalt er lige høj.

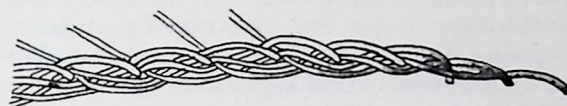

Fig. 2.

Den afsluttende Kant maa altid laves langt mere solid end almindelige Kurvearbejders. Fremgangsmaaden er som følger, og som Fig. 2 saa nogenlunde viser.

Straa Nr. 1 bøjes ud og omkring 2 og 3; Straa 2 bøjes udover 1 og ind mellem 3 og 4. Straa 1 tages atter, bøjes ud mellem 3 og 4 og derved over 2. I samme Bevægelse tages det opretstaaende 3 med ned og — liggende yderst — følger det parallelt Straa 1 ind imellem Straa 4 og 5, hvor de begge forbliver. Straa 2 føres ud mellem 4 og 5 og ovenover Straa 1 og 3, som stadig bliver liggende; nu tages Straa 4 med ned og, liggende yderst, svinger det med Straa 2 ind imellem 5 og 6. Straaene 1 og 3 tages atter, stadig parallelt liggende, bøjes ud mellem 5 og 6, idet det gaar over de to andre, som ligger der, Straa 5 tages med ned, og medens det inderste af de tre liggende Straa (d. v. s. Straa 1, som har været med helt fra Begyndelsen), bliver tilbage, hvor det er, svinges de to andre (3 og 5) ind imellem 6 og 7. Nu begyndes igen med de to andre parallelle Straa (2 og 4), de drejes ud mellem 6 og 7, Straa 6 tages med videre, men man lader Straa 2 (det inderste) blive liggende, som vi før lod Straa 1 gøre det. Nu efterlader man altid det inderste af de tre Straa, som fremkommer, naar man svinger de to ud indefra og tager den opretstaaende Stiver med ned. Alle Stumper afskæres omhyggeligt, naar Kanten er færdig, dog altid bag en Stiver, at de ikke kan smutte ud.

Det sværeste at lave er Afslutningen, og der kludrer man let. Ved hele Tiden at huske paa Systemet i Straaene og stadig at se paa den færdige Del af Kanten, kommer

det dog til sidst, og da det kan gøres uden Fejl, bør man ikke give op, før man har det i Orden, og alle Straa ligger helt, som de skal.

Paa en Bakke som denne ser det godt ud at tegne et Motiv af een eller anden Slags. Et Par Vebend eller Egeblade kan danne den naturlige Grund til et saadant Motiv, enten tegnet som en Bort eller som en Gruppe i det ene Hjørne. En stiliseret Tegning fra et Tidsskrift eller en Bog kan man ofte med Held tegne om, saa den kan bruges.

Paategnet med Blyant skal alle Linier og Streger skæres ned i Træet, for at ikke Farve (Tarsofarve, Bejtse og Læderfarve kan bruges) eller Tusch skal løbe ud i det. For at forhindre dette yderligere kan man først overstryge Træet med Politur, som man køber hos en Snedker, saa tegne og ridse og atter polere. Glem ikke, at Bund og Straa skal have samme Portion Politur som Oversiden.

Poleringen foregaar saaledes: Paa en ulden Klud, som man holder samlet i Haanden, dryppes 10 store Draaber Politur, en linned Klud lægges over, og 10 Draaber Sprit paadryppes denne, og ved at ryste eller banke disse vaade Klude sammenblendes Massen og vil, paasmurt Bakken, blive blank og haard.

Til sidst overstryges det hele med CelluloseLak, som efter endt Tørring bliver haard, stærk, saa selv varme Ting ikke sætter Mærker paa Bakken.

Ønskes en dybere brun Tone, maa Træet allerførst behandles med almindelig brun Bejtse.

Sonny.

Læderplastik.

Skindet, man anvender hertil, er almindeligt ufarvet Faareskind eller Kalveskind, der kan faas i de fleste Læderforretninger. Faareskind koster 80—90 Øre pr. □ Fod; det maa ikke være for tyndt, da det saa er vanskeligt at faa pænt Arbejde. Kalveskind er tykkere, nydeligt Skind, men ret stift og haardt at have med at gøre og anbefales ikke til Begyndere; Priser fra Kr. 1,20 pr. □ Fod. Endelig kan man faa meget fint engelsk Læder, særlig beregnet til Læder-

plastik, men Prisen er 2—3 Kr. pr. □ Fod. Skindene faas hele eller halve; hele er ofte paa 8—10 □ Fod.

Værktøj: Man maa have et *Modellerjern* (faas hos Abildgaard, Gl. Kongevej 104, eller i Skindergade 6 i Skindhuset, muligt ogsaa andre Steder). Til at overføre Linier med kan man faa en Linietrækker, men en god Syl er lige saa anvendelig, faa en paa Blyants Længde omtrent, med god Spids, som en tynd Strikkepinds. Sylen skal være saa tyk som en almindelig rund Blyant ca., og ikke med Træskaft. Endelig kan man anskaffe et Par smaa Punslejern; her er mindste Model Perlepunsel, der laver et lille rundt Mærke og en rund Stjernepunsel, gode; Pris ca. Kr. 1,00 pr. Stk. Hultang maa man ogsaa have. — Værktøjet faas bl. a. i nævnte Forretninger; Hultang kan man vist faa hos enhver Issenkræmmer. — Som Arbejdsunderlag er et tykt Stykke Glas udmærket.

Arbejdsmaade: Sørg for, at alle de Sager, man skal bruge, er rene! Det er vanskeligt at fjerne Pletter fra Skindet; det skal behandles med Varsomhed; heller ikke Ridser eller Neglemærker ned paa Overfladen. Og saa begynder vi: Man skærer et nøjagtigt Papirmønster først og tager saa det passende Stykke Læder efter det. — Skindet er bedst midt paa, der kan man tage til større Arbejder; til Smaating tages i Yderkanterne. — Skindet fugtes med en ren, vaad Klud ved at stryge let henover det, baade paa Overside og Underside over hele Stykket. Naar Læderet er tilpas fugtigt, lægger man Papiret med Tegning paa Læderets Retside og tegner med Sylen Mønsteret over, man behøver ikke at ridse særlig haardt. Lige Streger tegnes efter Lineal. Papiret fjernes, og man tegner Mønsteret tydeligt op. Saa tager man Modellerjernet og flader med det Læderet ned langs alle Konturer ved at føre Jernet langs Mønsterets Linier; det skulde saa staa i klart Relief. Blade udstyres derefter med Ribber med Syl eller Modellerjern. Derefter punsles Bunden udenom Mønsteret; hertil er Sylen god. Man holder den næsten lodret ned mod Arbejdet og fører den med smaa, lette og hurtige Bevægelser ned, saa Bunden bliver tæt prikket; det maa gøres tæt og jævnt og ikke alt for haardt. Til Smaating med ret lille Mønster er det en god Bund. Til større Mønstre,

Spejder! Ønsk dig Lejrudstyr til Jul.

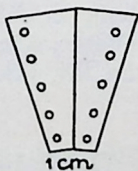
dog ikke alt for rigt udformede, er Stjernepunslen pæn. Man holder den ned til Læderet og giver et let Hammerslag paa den. Det er en Fordel at have en ekstra Punsel, hvis ene Halvdel er filet af, saa følger man Konturerne lettere; siden udhamrer man mellemliggende Bund tæt og pænt. — Skulde Læderet blive for tørt under Arbejdet, fugter man det lidt, bare det Hjørne nu, hvor man arbejder. Gør aldrig Læderet for vaadt, saa er det næsten ikke til at arbejde med. Naar Tingen saa er færdig og er blevet tør, monteres den.

Montering: Se først efter om Tingen passer efter Mønsteret, ellers maa man rette den. Skæve Sager er kedelige at se paa. — Til Foer bruges Spaltskind (0,40–0,50 □ Fod) eller Stof i passende Farve; det klisteres paa med kogt Melklister og skal jo sidde glat. Naar det er tørret, snøres Tingen.

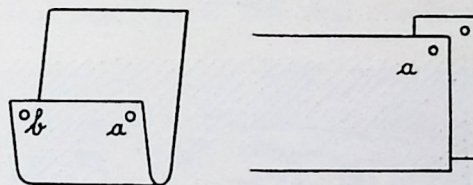
Snøring foregaar med Lædersnor; Faarskindet egner sig ikke til at klippe af, men man kan bruge tyndt Gedeskind i en lys eller mørkere brun Farve, klippe en større rund Plade ud efter en Tallerken f. Eks. og saa klippe i Spiral i ensartet Bredde. Huller klippes med mindste eller næstmindste Hul, afhængig af Tingens Størrelse og Snørens Bredde. Man kan ogsaa, i hvert Fald i københavnske Skindforretninger, faa færdig Snøre, den koster for smal Snøre 18–20 Øre, bredere 25 Øre pr. m. Klippes Hullerne med ca. $\frac{3}{4}$ cm Afstand, slaar det gerne til med dobbelt Længde af den Afstand, der skal snøres.

Hullerne maa klippes *meget regelmæssigt*, og Snøren trækkes jævnt stramt til hele Tiden, og den maa ikke vende ret eller vrang, som det bedst kan træffe sig. Hvor to Lag skal snøres sammen, maa man klippe et Par Huller ad Gangen, hvis man ikke er temmelig øvet. Grim Snøring ødelægger saa temmelig hele Synet af Arbejdet. — Til Slut slaas Laas i.

Om at begynde og hefte Snøringen. — Hvis man i Pung eller Taske syr Kile ind i Siderne, formes denne som Tegningen; den sidder bedre end den, man laver helt i Spids. Man maa saa nede i Bunden af Pungen sy et Sting, hvor man kun tager Pungens Lag af Læderet, og saa begge Lag op ad Siden. Passende er 1 cm eller lidt

mere til den afskaarne Spids og skaaret en Ubetydelighed skraat opad mod Midten. Snøringen begynder ved a; man lægger den nøjagtig tilpassede Kile sammen med Pungen og klipper et Par Huller, trækker Snøren omtrent helt igennem Pungens Lag alene, derefter baade gennem Kilen og Pungen, stadig det øverste Sæt Huller. Der sidder saa en lille Ende Snøre mellem de to Lag, og man syr 3–4 Sting over den. Naar man er naaet om til b og taget gennem sidste Hold, trækker man Snøren en Gang til gennem Kilens Hul, saa man faar den til at ligge mellem Lagene, løsner et Par Sting, fører Snøren derunder, strammer til igen og klipper Resten af. Man maa ofte

med en Naal eller Spidsen af en Saks presse Snøreenden ned, saa den ses mindst muligt. Er der ikke Kile med, begynder og afslutter man paa samme Maade i Bunden af Pungen. Ved Bogbind begynder man ved a, tager kun i forreste Lag, syr over Enden af Snøren, der nu ligger mellem Lagene; naar man kommer Omgangen rundt, staar det til a svarende Hul alene, trækker Traaden gennem det og hefter under de sidst syede Ting.

Mønstre: Ikke noget smaat og gnidret, men dekorative, fantasifulde Bladmotiver el. lign.

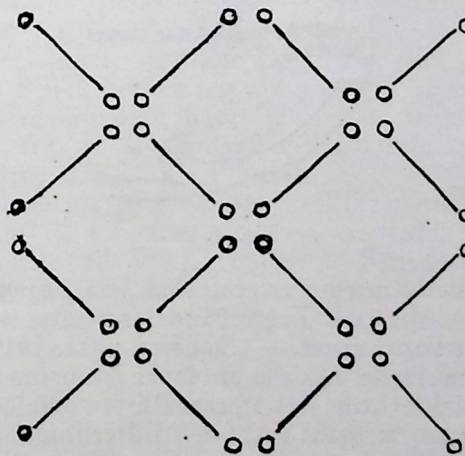

Fig. 1.

Spejder! Skriv dine Julebreve paa Depotets Brevpapir.

Foranstaaende Skitse er pæn til Bund paa større Arbejder. Efter Lineal tegnes alle Stregerne; de tegnes op paa Læderet med Ryggen af en Knivspids, og saa sættes den

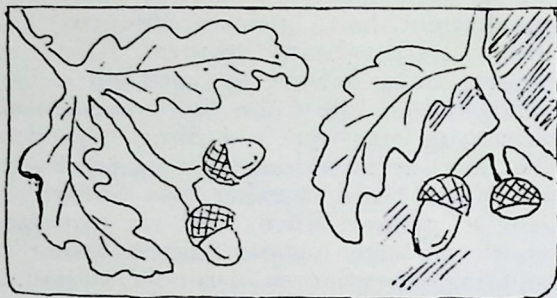

Fig. 2.

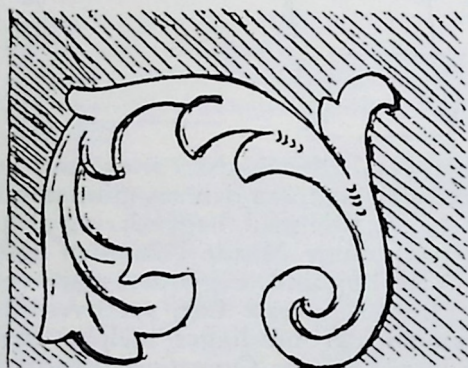

Fig. 3.

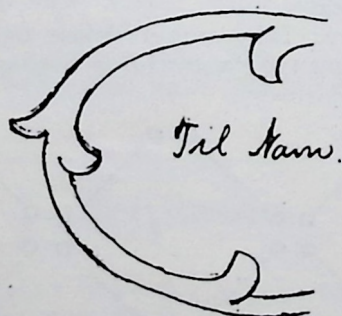

Fig. 4.

lille Perle med Perlepunslen saa nøjagtigt som muligt. — Tegn Mønsteret efter kvadreret Papir først. — Det kan ogsaa bruges paa en Pung, hvor man laver Mønster paa Overfaldet og dekorerer Resten saaledes. Pas paa at gaa ud fra Midterlinien paa Arbejdet.

Det lille Bladmotiv er til Pung; denne laves 18×9 cm. Forsiden modelleres og punsles, og om man vil, kan Rammen tegnes paa Bagsiden med Navn i.

Læder, der ligger i Sol, brunes en Del.

Der kan laves Tasker, Punge, Skrivemapper, Bind til Bøger, Bridgeblokke m. m. Arbejd med megen Omhu! Det lønner sig.

Skulde andre kunne mere om dette taknemmelige Arbejde, Farvning f. Eks., saa skriv om det. — Selv er jeg rede til at give Oplysninger pr. Brev; vær venlig at lægge Porto ved.

Magda Andersen,
Realskolen, Hurup.

Altmuligmanden

Melklister

kender I alle — men er det rigtigt gaaet op for jer, hvor nyttigt det er? Lim og Gummi er godt, men alt for dyrt at bruge i større Portioner; til at klistre Papir, Skind o. l. bør man altid bruge det billige Melklister. Det laves ved at tage eet Maal Hvedemel til 6 Maal Vand — eller bedre: 2 Maal Mel til 11 Maal Vand. Under stadig Omrøring gives det et Opkog, saa det bliver tykt, klart og skinnende. Naar »Grøden« er blevet kold, er den brugbar som Klister. Det holder sig kun nogle faa Dage, saa lav ikke for meget ad Gangen.

Marmoreret Papir.

Dertil bruger du Melklister, lidt forskellige Farver og tyndt graat (brunt) Indpakkingspapir. I et Par smaa Skaale med Melklister rører du forskellige Kulører (ikke for skrigende, men nogle, der »staar« til hinanden). Smør det farvede Klister paa et Ark Papir, fold dette sammen og pres det, saa Klatterne bliver helt flade og mases ind i hinanden. Naar du aabner Arket, har du et flot Mønster. Maaske viser det sig, at der hist og her er bare Pletter, fyld dem ud med en »Klat« og pres igen Papiret sammen. Lad det hele tørre i et Par Dage, gnid saa Papirets farvede Side over med

Stearin fra et Lys og stryg det med et varmt Strygejern. Det hjemmefarvede Papir er nu færdigt og du kan bruge det til Overtræk over gamle Æsker, Omslag til Bøger, dit Bogbinderarbejde o. s. v.

Sonny.

Generalstabskort

klæber man selv op. Den hvide Rand klippes fra, Kortet inddeles med Lineal og Maalestok i passende Firkanter (saa det kan gaa ned i Kortmappen eller Spejderslommen) og klippes i Stykker. Et Stykke Shirting breddes ud paa et stort Tegnebrædt eller paa Gulvet og spændes meget stramt ud ved Hjælp af smaa Stifter, som slaas i Kanten med en 3 cm's Mellemrum. Lærredet inddeles nu med Blyant eller lyst Skræderkridt nøjagtigt med Pladser til alle Kortets Stykker, saaledes at der alle Vegne bliver $\frac{1}{2}$ cm Afstand mellem Stykkerne. Stykkerne stryges nu ét efter ét med Melklister og paa Shirtinget. Stifterne pilles op, Kanten klippes af undtagen $\frac{1}{2}$ cm, som bukkes om og klistres; Kortet foldes sammen med Papir mellem Lagene og presses *haardt men kun et Øjeblik* i en Presse. Naar det er helt tørt, skal det presses i længere Tid og er saa færdig.

Har du prøvet at skære en Korkprop til,

da har du sikkert opdaget, at det er vanskeligt at faa skaaret den pænt, da Korken »flosser«. Dette kan du undgaa, hvis du har en Kop Vand staaende og sørger for, at Knivsbladet stadig holdes fugtigt.

En »gordisk« Knude.

Hvis der kommer en Knude paa din Patruljes Redningsreb eller paa en af Bardunerne paa Teltet, saa lader du den vel ikke blive siddende? Her er en Maade, paa hvilken den mest genstridige Knude kan blive løst, uden Rebet eller Fingrene ødelægges.

Anbring Knuden paa et fast Underlag og slaa derefter paa den med en Trækølle eller et Stykke Træ. Kog noget meget stærkt Sæbevand — næsten en Slags »Sæbevæling« — og hold Knuden deri et Par Minutter, og du vil opdage, at den giver sig.

Spejdernes Magasin.

Ungarn.

I sidste Blad stod kort og godt, at der var kommen en Indbydelse fra Ungarn til at overvære Begyndelsen og Afslutningen af Spejder Jamboreen.

Denne knappe Meddelse lukkede op for en straalende Erindringsbilledbog.

Jeg siger til alle danske Pigespejdere over 15 Aar: Gør jer fortjent til at komme afsted den 1. August 1933, dygtiggør jer, saa Korpset og Danmark har Ære af jer, og nyd saa al det fremmedartede I vil blive stillet overfor.

I synes vel, jeg kommer i god Tid, men det skal man ogsaa. Der skal allerførst og

Faarehyrde paa Pustaan i sin hjemmenvævede Kappe og typisk ungarnsk Snorebroderi.

fremmest spares sammen. Gør som jeg. Alt hvad jeg kan undvære af Penge, sættes i Sparekassen, og den Dag, jeg skal købe min Billet, henter jeg mine Penge i Banken. Det er utroligt, hvad man kan snyde sig selv for af Smaaudgifter, og samle det til en stor Ting, til en Rejse.

Naar nu en Flok danske Pigespejdere vil drage til Ungarn, saa maa de vide, at de kommer til et Land, hvor Spejdersagen staar højt, et Land, hvor det er et Adelsmærke, at man er Spejder. Slaa op i Blade fra 1928, og I vil der læse om ungarnske Pigespejders Dygtighed, og først og sidst Disciplin. — Naar og hvor man møder en lille Samling Pigespejdere fra et andet Land, er disses Optræden et Billede for den frem-

Spejder! Ingen Julebreve uden Mærkater.

mede paa vedkommende Lands Kultur. Husk vel paa det, naar I færdes ude i Verden. Derfor er det, at jeg kommer allerede nu med min lille Paamindelse om at spare og dygtiggøre sig til til næste Aar at repræsentere Land og Korps.

Dragter fra Mezökövesd.

Drag saa til Ungarn og stift Bekendtskab med et fornemt Folk, et Folk, der som ingen andre forstaar at være Værter (I, der var med i Finland, mindes maaske Ungarernes Stammefrænders vidunderlige Maade at tage imod os fremmede paa.)

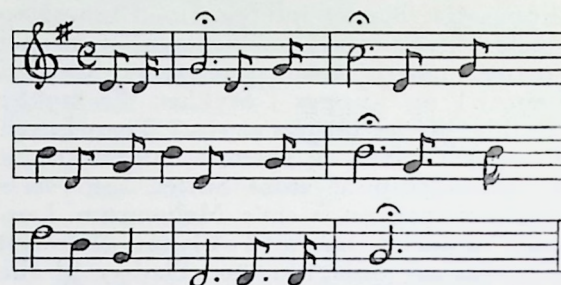
I Ungarn er alt skønt og farverigt samlet. Dragter, Haandarbejde, Danse, Musik, alt virker paa os Nordboere ved den Fremmedartethed, der er over det skønne Ungarn og dets stolte Indbyggere.

I 1928 under den internationale Kongres, hvor jeg havde den Ære at repræsentere Korpset, deltog 24 Pigespejdere fra det fjerne Finland som Gæster i Kongressen, naar Ungarn atter kalder, burde der deltage et lignende Antal fra Danmark. Altsaa op, danske Pigespejdere over 15 Aar, til Dygtiggørelse og Sparsommelighed i de 9 Maaned, der gaar forud for den 1. August 1933.

Fromse.

Tapto.

Over hele Verden synger Pigespejderne ved Lejrbaalets Afslutning Tapto. Den er oversat til alle Sprog — og det lyder saa kønt ved Sammenkomst af forskellige Lande, naar hvert synger paa sit Sprog paa den samme dejlige Melodi.

K. F. U. K. Spejderne har venligt tilladt os bruge deres Oversættelse som lyder:

Dagen randt,
Solen svandt
bort fra Himmel, fra Hav og fra Land.
Hvil kun trygt
— Fred i Sind —
Gud er nær.

Jeg vil bede jer Spejdere i vort Korps ogsaa at synge den.

Souschefen.

Bemærk!

Spejderskolen.

Husflidsfondets halve Friplads for Skoleaaret 1933—34 maa søges inden d. 15. Dec. Ansøgningerne indsendes til Spejderchefen.

Husflid

til Husflidsfondet indsendes til Lis Bang, Edisonsvej 12, København V., inden d. 26. Novbr.

Depotet

meddeler, at den blaa Spejderhat atter kan faas. Den er af dansk Fabrikat og koster 5,00 Kr. i alle Størrelser.

Paa Bestilling af 50 Juleblade gives 25 % Rabat.

Husk,

at du fra den 1 Januar skal bruge Kløverdistinktioner og blaa Hat. Ønsk dem i Julegave.

Depotet

er lukket fra d. 20. December til 6. Januar.

I Januarbladet kommer der et Brev, som Lady Baden-Powell har sendt Alverdens Pigespejdere. Det kom desværre for sent til dette Blad.

Litteraturmærket.

Jeg vil gerne pointere, at de Bøger, der nævnes i denne Liste, ikke maa forveksles med de Bøger, der andetsteds i Bladet anbefales som Læsning for Spejdere i al Almindelighed.

Formaalet med denne Liste er: 1) at gøre de store Spejdere, der vil tage Litteraturmærket, opmærksomme paa de nye Bøger, der er udkommet, 2) at afgøre, for hvilke Bøger man kan faa Mærket — for I forstaar jo nok, at man faar ikke Litteraturmærket for at læse ene Børne- og Ungpigebøger.

Forslag om Bøger, der ønskes optaget paa Listen, modtages med stor Taknemmelighed af Merete Kloch, Hjørring.

Maanedens Bogliste.

- Robert Hugh Benson: (eng.) For Kongens Skyld. Roman fra Karl den Andens Tid (Frimodt).
 Elisabeth Beskow: (sv.) Han og hans Hustru. (De unges Forlag).
 Howard Carter og A. C. Mace: (eng.) Tut-Ankh-Amon's Grav. (Gyldendal).
 Kristmann Gudmundsson: (isl.) Brudekjolen. (Hasselbalch).
 Martin Johnson: (eng.) Congorilla. To Aar blandt Dværgfolk og Gorillaer. (Gyldendal).
 Sven Leopold: Søren Kirkegaard. Geniets Tragedie. Fortælling. (Gyldendal).

Boganmeldelser.

Med Knud Rasmussen paa alle Tiders længste Slæderejse. (Gyldendal). 6,75 hft., 11,75 indb.

»I denne Bog er det Eskimoen, der er Helt. Det er hans Historie, hans Dagligliv, hans Kamp for Tilværelsen og hans aandelige Liv, der skal fortæles om. — Og jeg velsigner af Hjerte den Skæbne,

der har ladet mig fødes i en Tid, hvor Polarforskning med Hundeslæde endnu ikke var forældet. Thi alle vore Oplevelser ligger jo netop i de mange Lejres Sødme og Afveksling og de mange Opholds Anledning til at lære; og for anden Gang ser jeg tydelig for mig det lille Slædespors Linie gennem den hvide Sne. Og da vælder en varm Følelse op i mig i en Tak til alle vore taalmodige og nøjsomme Hunde. Vi havde slidt sammen, som kun levende Væsener kan hjælpes ad, snart i Kamp mod Skrueisens Uføre, snart i Fangstrejsernes vilde Fart, glædest dog, naar vi sultne og skrumpne af Kødlyst fik fjerne Bopladser i Sigte med Lugt af ukendt Folk! Og paa disse Oplevelser skal denne Beretning bygges op, idet vi øser af de fremmede Landes og Menneskers Overflod.«

I disse Linjer, der er taget fra Indledningen til »Den store Slæderejse«, har Knud Rasmussen givet Programmet og Baggrunden for den 18,000 km lange Færd — halvvejs rundt om Jorden — han paa den femte Thuleekspedition foretog med Hundeslæde langs Nordamerikas nordlige Kyst, og hvor han besøgte alle de spredte Eskimostammer, der omfattende tilsammen ca. 35,000 Sjæle lever der. De taler alle nærbeslægtede Sprog, har fælles Sagn og lever under omtrent de samme kulturelle og sociale Forhold. Antagelig for 1500—2000 Aar siden brød denne Rase trængt af Indianerne op fra den Egn, hvor deres Kultur oprindelig blev til, og slog sig ned i Nærheden af eller ved de arktiske Haves barske og ugæstsmilde Kyser. det var femte Thuleekspeditionens Opgave at studere disse Grønlandernes Stammefrænder i det nordlige Kanada og faa samlet, hvad der kunde samles, af etnografisk og folkloristisk Materiale, for Samkvemmet med hvide Mennesker fortrænger den primitive eskimoiske Kultur.

Opgaverne lykkedes tilfulde, og »Den store Slæderejse« følger til sine øvrige Fortrin det, at den handler om en heldigt gennemført Bedrift. Der er derfor god Mening i, naar Knud Rasmussen i et Forord »Til dansk Ungdom« fremhæver Viljens Magt og den Betydning, det har, at man i en tidlig Alder sætter sig et stort Maal og naar det, selv om man, som Eskimoerne i det Sagn, der er hans Udgangspunkt, er hele Livet om det.

»Den store Slæderejse« er en Bog der henvender sig til enhver Naturven og til alle, der gerne læser om sportslige Bedrifter. Men i ganske særlig Grad er det en Bog, som har et Budskab at bringe den danske Ungdom, som den er tilegnet.

»Færdselslære i Skolen«. Udarbejdet paa Foranledning af Justitsministeriets Færdselsudvalg. Pris 2,00 Kr.

I Forordet til denne lille Bog skriver en af Udgifterne, at Færdselsproblemet er en Samfundsopgave, som Skolen ikke kan afvise; — det samme har Spejderkorpset følt for sit Vedkommende, da der i den ny III. Kl. Prøve kom til at staa, at Spejderne skal kende de vigtigste Færdselsregler for Fodgængere og Cyklister. Men et er, at Kravet er rejst, et andet at faa det gennemført, og det maa gennemføres, saa sandt som Begrebet Færdselskultur netop betegner de Egenskaber, vi sætter højest hos en Spejder, nemlig Ridderlighed, Hjælpsomhed, Retfærdighed og Handlekraft.

Spejder! Ønsk dig Kløveremblemer og den blaa Hat til Jul.

I »Færdselslære i Skolen« har enhver Trops eller Patruljefører den fornødne Hjælp til at levendegøre Færdselsreglerne og deres Betydning for Spejdere, idet Bogen, der er overordentlig smukt udstyret, først ved sit udmærkede Forord vil gøre enhver Fører ivrig efter at bibringe sine Spejdere Færdselskultur og dernæst give den fornødne Vejledning heri, dels gennem udmærket ordnede Færdselsregler og Raad og dels gennem en glimrende Plan for Undervisningen heri. Denne Plan bestaar hovedsagelig af rigt Billedmateriale, der viser Børnene ivrigt optaget af at lære de forskellige Regler. Bogen slutter med en kortfattet, men klar Vejledning i den første Hjælp ved Færdselsulykker, hvor de ny Hjelpeposter langs vore Landeveje faar en indgaaende Omtale.

Alt i alt en Bog, der er uundværlig blandt Tropsførers Haandbøger, idet den aabner et nyt, morsomt og samfundsnyttigt Arbejdsfelt for Spejderne.

H. D.

Turnering. (Gammelmandsturnering).

Dette vil blive en Beretning om en Dag fuld af Oplevelser, om en travl og glad Spejdertur og om en lille Turnering, der skulde udkæmpes en Søndag i Oktober Maaned. »Gammelmandsturneringen« var dens morsomme Navn, saadan kaldt, fordi ingen af dens Deltagere maatte være under tyve Aar — de Gamle i Københavns Division vilde ogsaa for en Gangs Skyld »lege med«. Og de fik »leget« den Søndag. Trods Forskel i Alder, og vidt forskellige Standpunkter, havde man gladeligen givet sig den mærkelige Turnering i Vold. Gladeligen er vist netop Ordet, for overalt mødte man Smil og Latter og godt Humør, alle saa frem til Dagens mange Punkter og Opgaver — ingen vidste, hvem der om Aftenen vilde blive det sejrende Hold — alle var vi spændte paa at se det.

To Spejdere, gamle i Uniformen, men unge af Aar, Inger og »Siv«, havde lagt Planerne og Opgaverne til Slaget, bestemt Tid og Sted, havde sørgt for Dommere og for Materialer og klaret det hele paa en forbløffende Maade, tilrettelagt alting klart og enkelt — det lod til at klappe, som det skulde.

Slangerupbanen havde et livligt Selskab med 8 Toget Søndag Morgen, den 16. Oktober. Store og smaa kom til og steg ind, for i Hast at gennemgaa Punkter og Prøver endnu en Gang, og sammen glæde sig til den forestaaende Dag. Det er lidt svært at vide, hvor meget enhver vil dumme sig, og hvem ved, hvilke forrykte Ting, man gaar ind til i en Gammelmandsturnering, og hvor de tre andre paa ens Hold har deres svage Punkter, for gamle Spejdere i en stor By har ikke altfor megen Tid til Træning og Spekuleren over Sagerne, de har maattet øve sig lidt her og dér — men de vilde prøve alligevel.

Vi andre var nu næsten lige saa interesserede, vi, som enten var Tilskuere eller Dommere.

»Bøndernes Hegn« var Stedet, hvor Turneringen skulde foregaa.

Dagens Program lød paa: Signaler, Korttegning

efter Terræn, Woodcraft, Samarit, Hurtigkognition, Husflid, Ordonnans, Skærsild og Enkeltmandsopgaver i Splejsning, Takling og Besnøring, Kimsleg og Altmuligmand.

I Forvejen havde alle indsendt deres Husflidsarbejder, og een fra hvert Hold (Holdene var hver paa fire Spejdere) havde besvaret Opgaverne: »Læg en Plan for et Tropsmøde i Septbr., med 34 Spejdere, fra Kl. 20—22.« »Tilrettelæg en Tropstur i Febr., fra Kl. 9—15, med 29 Spejdere.« Opgaver, som krævede Omtanke, og som var fulde af gode Ideer. Dommere var Fru Lis Bang i Husflid, og Fru Hanna Holmblad-Lund i de skriftlige Opgaver.

Husfliden blev i Dagens Løb fremlagt, den fyldte et mægtigt Bord, hvorom en stadig ivrig, diskuterende Flok var samlet; man maatte jo da se paa de andres Ting, mere sig over de fornøjelige Ideer, beundre de veludførte Arbejder og prøve at faa lært, hvordan baade det ene og det andet skulde laves — altsammen i de smaa, korte Pauser, de to »Overdommere« havde ladet være imellem Dagens øvrige, fuldt optagne Timer.

Ved Samaritopgaven kom man ud for at behandle en voldsom udseende Pulaareblødning, hvor der endnu sad et uhyggeligt Glasskaar; det gjaldt om at handle hurtigt og rigtigt, for Læge Tage Iversen stod parat med sit Dommerblik og optegnede hver Handling paa Papiret, desuden var »Patienten« jo i Fare for at forbløde. Det hændte, at man kom til at træde paa den ituslaaede Flaskes Skaar, hvilket nok ikke var saa heldigt, og at man tabte det første Skaar, saa en rigtig, levende Halspulaareblødning nær var blevet Følgen. Men alle Dumheder vakte stor Jubel under Lægens klare, bestemte Kritik bagefter, den lærte man en hel Del af, og man tog med Iver og Interesse Del i den.

Signaleringen fandt Sted paa en idyllisk Skovsti — at Holdene dér knap fik Tid til at nyde Efteraarets Farver og Skovens Skønhed, forstod vi alle saa godt, da vi saa den halsbrækkende Sætning, de skulde signalere: »The World Association of Girl Guides and Girl Scouts har afholdt Konference i Bucze i Polen.«

Korttegningen foregik under livlig Opmaaling og Udskridtning, Spejderne i København synes at have Anlæg for dette — at Førerne kan tegne Kort, saa vi i alt Fald nu.

Der var nogle, der tog Benene paa Nakken, da de fik at vide, at: »disse fire Pølser skal bringes i Kog hurtigst muligt.« naa da, hvor man kan løbe, naar det gælder. Det er nu fint at have kogt Pølser færdige paa 20 Minutter og kun at have brugt een Tændstik — det er maaske knapt saa imponerende, naar man bruger næsten to Æsker og endda ikke faar lld; men det vækker jo Jubel (— Medlidenhed —) hos alle de, der staar ved Siden af og betragter de stadig lige kolde, bayerske Pølser.

Kimsleg, Splejsning og Altmuligmandsarbejde var ligeledes travle Opgaver; pyh ha, der skal en god Hukommelse til for at kunne huske de mange mærkværdige Ting, Kimslegen bød paa, det var værst, naar man skulde føle og lugte sig frem. Splejsningens Resultater var af noget forskellig Art — nogle var helt Begyndere og famlede med Sagerne, medens andre tog paa Tov og Redskaber, saa der kom haandfaste Ting ud af det. Der skulde laves en Hundesnor med Løkke, Besnøring og Takling, og

Spejder! Strik din Kammerat en blaa Pullover af Depotets Tæppegarn.

desuden Modellen til en Baare af nogle Stykker Træ og Snor. Altmuligmandsopgaverne lød paa at frembringe en Papirkniv af et Stykke Træ og en Ramme til et Billede, af lidt Pap, nogle Søm, og hvad man ellers fandt paa Stedet. Alle Billederne sad ikke lige godt i Rammen, men Papirknivene var ikke daarlige.

Selvfølge sig savnedes hverken Woodcraft eller Ordonnans, eller den altid saa overraskende Skærild, hvor Holdene, denne Gang især, kom ud for mærkværdige Spørgsmaal. Sidste Post var ganske poetisk, dér skulde man nemlig digte en Sang paa en kendt Melodi over Dagen og dens Oplevelser — Afsyngelsen, der siden fandt Sted i alles Paahør, ramte klart og slaende alle de sære Hændelser, Dagen havde budt paa. —

En god Dag nærmede sig sin Slutning, og vi, der var med, havde nydt at være sammen og at have lært meget af hinanden — men som Afslutning fik vi endnu en hyggelig Time, hvor Siv uddelte Sølvpladerne, som henholdsvis Meises og Løyers Hold havde fortjent at faa. Hvor man paa et uklart Punkt gerne vilde have bedre Besked, fik man den af Dommerne, og alle fik Lov at spørge.

I Fællesskab gik vi hjem gennem Skoven, en dejlig Dag rigere — en Dag vi vil mindes med Glæde, naar vi mødes igen, og vi haaber at opleve flere som denne.

Sonny.

Rapporter.

Nørrejske Division. Juli Kvartal 1932.

Hals: 2 Sp. cykler til Korinth og deltager i Korpslejren. 1 Tur med Terrænleg. 1 Sp. udmeldt.

Aalestrup: 15 Sp. i Korpslejr, deltager i Turneringen. 27.—28./8. Week-end pr. Cykle til Støvring, Thurbæk Kalkværk, Gravlev Ørredpark, Buderupholm Skov, Skørping, Ræbild, Rold og Nørlund. 15./9. Høstblomstsalg. Et Møde om Salg af gamle Ugeblade. 17./9. Salg af Lodsedler, der indbragte Troppen 37 Kr. for dens Husflid. 1 Møde, 1 Førermøde, 1 Tur. 10./12. Week-end til Wammen og Tjele.

Aalborg: 30 Sp. deltager i Korpslejren. 12 cykler dertil, 3 vandrere fra Hovedgaard gennem Sønderjylland over Als til Korinth. 1 Møde, 1 Tur, 1 Førermøde. 27.—28./8. Week-end i Ræbild. 3 Sp. indm. 2 Sp. udm. 1 Blaameisepatrulje er oprettet 8. September med 8 Deltagere.

Ville Buchwald,
Divisionschef.

Fyns Division. Juli Kvartal 1932.

Alle Troppene var i Korpslejr.

Troppene har haft en Del Vanskeligheder med Førermangel.

Faaborg: (30 Sp.) Tropsfører Fru Nielsen tog Afsked med Spejderne og Raadet ved en lille Fest d. 25. Okt. Sonny, Spejderskolen, var til Stede, hun lovede at være Fører midlertidig.

Nyborg: (20 Sp.) har stadig ingen Fører; men Troppen arbejder stadig godt fremad ved fældes god Vilje. Sonny holder et maanedlig Møde.

Svendborg: (31 Sp.) Tropsfører Aase Amvig trækker sig tilbage som Leder. Fru Lerche-Thomsen vil

foreløbig lede Troppen videre. Arbejdet i Troppen er støt.

Korinth: (56 Sp.) Troppen har nu 2 Blaameisepatruljer.

Odense: (9 Sp.) Tropsfører Hanna Holmblad Lund. En Patrulje arbejder under Ledelse af Inga Rühl.

K. Lerche-Thomsen,
Divisionschef.

The world wide movement.

En amerikansk Pigespejderfører tilbragte engang sin Ferie i Afrika. Hun ønskede at gaa paa Opdagelse i det fjerne, fremmede Land.

En Dag stod hun meget tidligt op, iførte sig sit ældste Tøj, men satte som sædvanlig sit Civilemblem paa sin Frakke — og startede paa en længere Ekspedition. — Efter en Tur paa mange Timer kom hun til en øde, vild Egn. Længe saa hun ingen Mennesker, men pludselig fik hun Øje paa en lille Negerdreng, som sad under et Palmetræ og betragtede hende nysgerrigt, eftersom hun nærmede sig. Hun opdagede nu forbausset, at hans eneste Paaclædning bestod af et Spejderbælte! At han til Gengæld ogsaa betragtede hende med usædvanlig Interesse, lagde hun ogsaa snart Mærke til.

Hun standsede, og han sprang op, gjorde Spejderhønnør og sagde paa sit noget mangelfulde Engelsk: »You scout — me scout — one Chief Scout all the world.«

fra The Hawser.

Skønhedsmiddel.

Vil du have en god Teint?

Køb en stor Pudderkvast og et Pund Pudder af bedste Slags. Gaa en Mil ud i Landet, grav begge Dele ned, og gaa saa hver Dag ud og se, om de er der endnu.

(Historiens Kilde ukendt).

Hvis Troppen bestiller mindre end 25 Juleblade, koster de pr. Stk.

45 Øre.

Er Bestillingen paa 25-50 Eksemplarer, koster Julebladet pr. Stk.

40 -

Men bestiller Troppen flere end 50 Eksemplarer, koster Bladet kun pr. Stk.

37,5 -

Bestil Bladet snarest hos Redaktøren, Læssøgade 198, Odense.

Spejder! Køb Julebladet.

Spejder! Køb dit Udstyr paa

Det Danske Pigespejderkorps Depot,

Spejderskolen, Korinth, Fyn.

Færdigsyede Uniformer:

Nr. 0.	11,00 Kr.	og 11,75 Kr.	(sv. Kv.)	Lgd. 72 cm
— 1.	11,00 »	» 11,75 »	do.	» 83 »
— 2.	11,50 »	» 12,50 »	do.	» 94 »
— 3.	12,00 »	» 13,25 »	do.	» 105 »
— 3 a.	12,50 »	» 13,75 »	do.	» 112 »
— 4.	13,00 »	» 14,25 »	do.	» 120 »
— 5.	14,00 »	» 15,75 »	do.	» 123 »

Prisen er for Uniformen uden Knapper.

Mørkeblaat Lærred til Uniform pr. m.	1,40 Kr.
do. do. » do. sv. Kv.	1,60 »
Snitmønstre til Uniform Nr. 3	0,50 »
Knap	0,05 »
Split	0,01 »
Spejderhat	5,00 »
Lejrhue	1,60 »
Bælte	2,25 »
Fløjte	0,75 »
Tørklæde	1,30 »
Slips	1,25 »
Fløjtesnor	0,18 »
Patruljebaand pr. m	0,18 »
Maanedsrappporter	0,06 »
Medlemskort	0,04 »
Styrkelister	0,12 »
Indmeldelsesblanketter for Blaamejser	0,06 »
do. » Spejdere	0,06 »
do. » Førere	0,05 »
Sangbog	1,50 »
Foredrag holdt i det danske Pigespkp.	0,75 »
Signaleringskort	0,05 »
Skindrester pr. kg.	2,75 »
Ruskind i blaa, røde, grønne og brune	
Farver 6-8 Kvadrat Fod ca.	6-7 »

Færdigsyede Lejrkitler:

Nr. 1.	6,00 Kr.
— 2.	6,25 »
— 3.	6,50 »
— 3 a.	6,75 »
— 4.	7,00 »
— 5.	7,25 »

Prisen er for Kitler uden Knapper.
Stof pr. m 0,95 Kr.

Civilnaal (menig)	0,25 Kr.
— Tropsfører	0,35 »
— Divisionschef	0,40 »
— Tropsraadsmedlem	0,40 »
Hatteemblem, Divisionschef	1,00 »
— Tropsfører	0,65 »
— Patruljefører	0,80 »
Esprit	0,80 »
Skulderembl., Divisionschef pr. Stk.	1,00 »
— Tropsfører » »	0,45 »
Patruljeførererknap	0,25 »
Adjutant- og Intendantsnor	0,15 »
1. Kl. Mærke	0,35 »
2. Kl. —	0,20 »
Rekrutknap	0,25 »
1. Aarsstjerne	0,12 »
4. —	0,25 »
Duelighedstegn	0,12 »
Riddersnor og Væbnersnor pr. Stk.	0,40 »
Vandreplade, ægte Sølv (200 km)	1,50 »
Svømmeplade, — —	1,50 »
Mødeknapp — —	0,75 »
D. P.	0,10 »

Husk, at Tropsnavnebaand leveres paa Bestilling i Løbet af 3 Uger og koster

3 Dus.	3,50 Kr.
6 —	4,75 »
12 —	6,00 »

Benyt Pigespejder Blokken!

Lille Størrelse	1,20 Kr.
Stor —	1,95 »
100 Konvolutter med Trekløveremblem	1,50 »
Spejderkort 6 Stk	0,25 »
Spejderlommebog med løs Blok	0,80 »

Redaktion: Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøegade 198, Odense. (Hertil alt angaaende Indhold).
Administration: Bladkontingent sendes til: »Pigespejderne«, Spejderskolen, Korinth, Fyn. Postgiro: 36302.
Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens. Afleveret til Postvæsenet den 16. Novbr. 1932.

Spejder! Husk at Depotet er lukket fra den 20. December til 6. Januar.